

El Diacrític | | Actualitzat el 13/11/2021 a les 10:26

Carta d'un manlleuenc marroquí en resposta al manifest de la Plataforma

«Actuant des del populisme més típic, intenten desfer-se de tota etiqueta ideològica en un intent d'agregar més simpatitzants. Els vostres preceptes m'avergonyeixen com a manlleuenc» | «Hi ha problemes de fons que cal treballar en comunitat, dinamitzant els espais i creant-ne d'altres per a la trobada de la comunitat. No tenim un teixit associatiu fort que s'impliqui amb les preocupacions de la ciutadania, tampoc tenim un pla d'intervenció en els diferents barris de la nostra ciutat»

Un grup de persones firma el manifest de la plataforma «Manlleu diu prou» a la concentració de diumenge a la plaça Fra Bernadí | Diari de Manlleu

La globalització ha afavorit la convivència entre tantes identitats que és difícil fer una descripció fidel de la complexitat del nostre món. Al meu poble d'adopció, Manlleu, localitat del centre de Catalunya, només en aquest petit racó hi conviuen més de seixanta-dues llengües diferenciades, inclosos dialectes. Les xarxes socials i les possibilitats de mobilitat arreu del món ja són una realitat quotidiana en el món actual. Tenim accés, tant físic com virtual, a tantes cultures, coneixement i creences que aspirem realment a conèixer la complexitat del nostre món. El desenvolupament de

la comunicació ens ha permès apropar-nos a conèixer a la gran diversitat que forma part del nostre medi. Sense dubte, aquests avenços no deixen de reflectir certa contradicció amb la realitat actual. Tanmateix, sembla mentida que en una petita ciutat de vint-mil habitants siguem perfectes desconeguts entre nosaltres. Encara veiem com es perpetuen tòpics pejoratius que es recolzen en bases tan caduques com en l'aspecte racial o l'ètnic cultural. Encara veiem com la violència simbòlica segueix perpetuant la sistèmica segregació, que actua en tantes i tantes esferes de la nostra vida quotidiana.

El model educatiu no respon a les actuals necessitats de la nostra societat. És cert que les innovacions pedagògiques materialitzen un intent de canvi, però no ens podem centrar només en com ensenyar, sinó en com reflectir la realitat que ens envolta a través de l'ensenyament. Ens ensenyen una història escrita per a homes, que no fa altra cosa que perpetuar el model patriarcal, basat en la violència que condueix els nostres esquemes mentals a una visió vaga, mansa, fins i tot dòcil, amb l'objectiu d'assassinar el nostre esperit crític. Ens eduquen en interioritzar la violència com a quelcom natural, que la competitivitat és un principi i no un valor imposat pel model neoliberal salvatge. Fins i tot ens ensenyen a racionalitzar les nostres diferències, de la naturalesa que siguin, en clau jeràrquica. Només per dir-me Karim, Mohamed o Mamadou, es despleguen tota una sèrie de gestos inconscients que m'encasellen en aquest esquema jerarquitzat, imposat pel patriarcat i la nostra caduca educació.

A la nostra ciutat, estem vivint una crisi de convivència que porta una llarga temporalitat de precedents. És cert que l'estructura dels nostres barris compleix a la perfecció amb el vell esquema urbanístic pro-segregació. Ara bé, anem a veure les demandes que ens fan les persones de la dita Plataforma. El que han deixat clar és que el grau de delinqüència és preocupant en els nostres carrers, i que no és gens difícil veure com el fet de delinquir és fàcilment atribuït a unes persones de condició socioeconòmica concreta, a més, es tracta d'una atribució racialitzada. Per molt que aquesta gent intenti contradir la darrera afirmació, saben summament que el llenguatge popular de la nostra ciutat, els referents polítics de dita Plataforma i les seves orientacions ideològiques són perillosament racistes. Però actuant des del populisme més típic, intenten desfer-se de tota etiqueta ideològica en un intent d'agregar més simpatitzants. Els vostres preceptes m'avergonyeixen com a manlleuenc.

És més, gosen limitar drets social d'unitats familiars que tinguin membres que hagin delinquit. Deixeu-me fer un incís sobre aquesta visió a l'accés als drets que aquesta gent vol retallar. Al llarg de l'últim segle, la conquesta dels drets socials per la ciutadania ha estat incansable per acabar donant forma al que coneixem - relativament- com a Estat del Benestar. Ara, aquesta gent vol limitar l'accés a aquests drets de famílies senceres en funció d'un criteri tan mesquí com el fet de tenir un membre delinqüent o que hagi delinquit. Potser no són conscients que l'Estat el representem tota la ciutadania per igual. Potser tampoc són conscients que la seva voluntat de retallar uns drets fonamentals és antidemocràtica i no representativa de la realitat. És extremadament barat.

«De què em serveix un policia mirant les xarxes socials, quan puc tenir un treballador/educador social al carrer que em pot elaborar un excel·lent diagnòstic sobre el desenvolupament quotidià de la mobilitat ciutadana?»

No és sinó una mentalitat supremacista, que cerca perpetuar una cultura basada en l'alteritat, una

noció que només contempla jerarquies i relacions de poder basades únicament en el fet de ser autòcton o immigrant, home o dona, un barat argument per contradicció. El més nefast de tot és que convertim aquesta contradicció en categoria moral. Al meu poble, Manlleu, per molt que me'l senti meu, es veu que no el puc sentir tant com un autòcton. No oblideu que el sentiment de pertinença no està lligat només a la llengua, a la cultura, a la història o al nacionalisme, entre d'altres, ve determinat per experiències personals tan abstractes com inquantificables. La pertinença no és de privilegiat accés, és una decisió lliure. Només una pregunta a la dita Plataforma: us creieu que les persones que per vosaltres són els «altres» no els preocupa la seguretat i la convivència? Que la població no és conscient dels problemes que pateix la nostra ciutat? Heu pensat en com ho aborda l'administració? Creieu veritablement que aquelles persones que creieu il·legals atempten contra la vostra «ciutat de qualitat»? Sens dubte, però, presenteu un manifest tan antidemocràtic com ingenu, limitar l'accés als drets socials per part de determinat sector social i augmentar els mitjans de violència. Quanta mesquinesa!

Les demandes que aquí cito, les considero perillosament precipitades, poc pensades, i algunes de molt pobra connotació social. Diu la dita Plataforma:

- *Aquest augment (pressupostari) hauria d'anar destinat a augmentar la plantilla de policia local, i si s'escau, augmentar el nombre d'administratius del mateix departament.*
- *Garantir la seva formació contínua.*
- *En paral·lel s'ha d'augmentar la seva nòmina.*
- *Destinar un agent i/o administratiu perquè dediqui unes hores setmanals (4 hores) a fer revisió de les xarxes socials per poder extreure informació del que està passant al poble.*
- *També pensem que seria convenient proposar a Interior que posi una comissaria de Mossos d'Esquadra a Manlleu (a l'espai de l'antic Can Garcia).*

Les anteriors demandes clarament van encaminades a augmentar els mitjans del monopoli de la violència. És cert que tenim un problema de seguretat en els nostres carrers, però això no passa per contenir-ho mitjançant la simple actuació del que entenen com a ordre públic. Volen que augmenti el sou de la policia en comptes de crear referents territorials com a educadors, dinamitzadors i altres funcions d'arrel social per intervenir el territori. No, el que volen és desplaçar el problema, no solucionar-lo. És a dir, la perpetuació de les desigualtats.

Hi ha problemes de fons que cal treballar en comunitat, dinamitzant els espais i creant-ne d'altres per a la trobada de la comunitat. No tenim un teixit associatiu fort que s'impliqui amb les preocupacions de la ciutadania, tampoc tenim un pla d'intervenció en els diferents barris de la nostra ciutat. Una petita anècdota, quan parlem de democràcia entenem el govern dels ciutadans. Pels grecs era el govern dels barris. *Demo* vol dir barri. La manca de democratització articulada del nostre territori és una de les causes de l'actual estat de les coses. La indiferència de l'administració respecte a la configuració del territori, les realitats socioeconòmiques que hi conflueixen i les demandes de millora de la nostra ciutat, ja eren simptomàtics de l'actual conjuntura. Però és clar, la dita plataforma s'ha dedicat a socialitzar els problemes i no contemplar, en absolut, les mancances de les nostres administracions.

És més, els espais de trobada juvenil com eren el Si-Dral i altres espais han desaparegut completament. La mateixa destinació van patir els educadors de carrer i referents de l'Ajuntament. Ara tenim uns educadors de pati que pertanyen a mans privades i que no segueixen altra línia que no sigui una presència figurativa sense cap mena de voluntat d'intervenir o dinamitzar el territori. Aquesta pèrdua d'espais i de referents és la causa directa del canvi de mobilitat dels joves en els nostres carrers. En comptes d'invertir en educadors de carrer i referents de l'Ajuntament, que són una figura primordial que fan de pont entre la població i l'administració, el que volen és justament el contrari. Volen invertir en el control social i contribuir amb l'esquerda que hi ha entre població i administració.

*«En quina mena de «democràcia» us creieu que viviu?
Totes les persones tenen el dret d'accedir a un
habitatge, us agradi o no. Encara que no sigui
legalment reconegut, el sostre és un dret fonamental»*

I no cal que parli de la situació dels que anomenen «il-legals», especialment els joves, que es troben desemparats, sense cap suport per poder-se inserir en la vostra societat.

Què penseu que en molts serveis socials no atenguin la població perquè no disposa d'empadronament? Inhumana burocràcia! Arriben a centres privats -que s'alimenten dels nostres impostos- i quan els joves compleixen la majoria d'edat, els centres els llencen al carrer a la seva sort. Són empreses, insisteixo, que cobren de les nostres contribucions. Però és clar, nosaltres només ens fixem en l'estat actual d'aquests joves i la perillositat que suposen per al ciutadà comú. No tenim mai en compte les deficiències sistèmiques que l'han forçat a viure com viu. No hem contemplat que un servei d'acollida amb tantes aspiracions socials sigui nacionalitzat, perquè les nostres administracions només es volen rentar les mans del problema privatitzant-lo.

Però és clar, el que interessa és amonestar, castigar i criminalitzar. No s'ha contemplat en cap moment intervenir, dinamitzar o educar. De què em serveix un policia mirant les xarxes socials, quan puc tenir un treballador/educador social al carrer que em pot elaborar un excel·lent diagnòstic sobre el desenvolupament quotidià de la mobilitat ciutadana?

Sobre la localització de la comissaria en un barri tan segregat com l'Erm. Creieu que augmentar la presència policial és una solució raonada? El que realment cal en aquest territori és una inserció territorial més conjunta. Cal tornar a desplegar la xarxa que Manlleu ha perdut. No podem permetre que allà segueixi imperant una escola tan perpetuadora de la segregació. En comptes d'optar per més equipaments cívics que desenvolupin el territori en la seva immensa riquesa, heu optat per imposar la violència per solucionar una problemàtica simptomàtica de la debilitat estructural de les nostres administracions. Insisteixo en el desenvolupament del territori des de l'educació, la dinamització i el treball de referència perquè és el que cal. Tenim una riquesa cultural als nostres barris i el que hem fet és convertir la diversitat en una por, un perill, en comptes de lloar-la i anar constituint un territori ric en les seves múltiples significacions. Com deia abans, l'alteritat us aterra, i no en sou conscients de la riquesa que us envolta.

Bé, anem al següent apartat.

Ajudes i subvencions:

- Si alguna unitat familiar rep una compensació econòmica, en espècies o serveis (ajuda), i a la seva unitat familiar hi ha alguna persona que ha delinquit no rebrà la dita prestació per un període de dos anys (sense perjudicis als altres usuaris).
- Si alguna unitat familiar o persona està ocupant una vivenda il·legalment, tampoc rebrà cap compensació econòmica, en espècies o serveis (ajuda). Això tampoc s'aplicarà als que no tinguin una situació regular segons la legislació vigent (il·legals).
- També demanem que tota prestació econòmica per ajudes socials i manca de treball hauria d'anar acompanyada d'una contraprestació per part del que la rep. Aquesta podria ser treballar per l'Ajuntament (part de la prestació va destinada per donar-se d'alta a la Seguretat Social), durant cinc dies al mes en tasques socials i manteniment del municipi.
- Volem una ciutat, però de qualitat. No acceptem que s'empadronin les persones que estan en una situació irregular o ocupant de manera il·legal un habitatge. En paral·lel si hi ha alguna persona reincident en delinqüència, demanem que sigui persona non grata al municipi i s'expulsi de Manlleu.

El primer punt pot ser molt pertorbador per a qualsevol persona que es dediqui a afers socials (i tots els altres). O sigui, que de la percepció d'un ajut en sigui exclosa la persona que hagi delinquit. La gent que ha consensuat aquest punt se n'adona de les implicacions sociolaborals que té el fet de tenir precedents? Per molts esforços que la persona faci per reinserir-se en el món laboral, en la dinàmica social habitual, sempre serà exclòs. És una realitat sistèmica. La selecció del personal mai ha estat pensada per donar oportunitats, sinó per perpetuar la meritocràcia. I per culminar aquest punt, tornem a l'etiqueta dels «il-legals». Us adoneu de la violència que suposa judicialitzar una condició personal que ve donada d'una manca sistèmica?

«Volem gent capaç de donar solucions i no posar tires tan violentes com barates. Manlleu precisa d'idees que construeixin, no de la vostra pobra demagògia»

Són il-legals, no tenen accés a absolutament res, ni a drets ni a deures. Són persones però sense cap mena de relació amb l'Estat on viuen. És una mena d'analogia amb l'època romana, si ets un *cives* tens drets i deures, i si no, doncs a l'esclavitud. I és clar, la gent que sí que és «legal» els veu com a persones que no gaudeixen del dret a accedir als drets fonamentals. Es jerarquitzava en funció d'una situació burocràtica que té traduccions extremadament supremacistes. En quina mena de «democràcia» us creieu que viviu? Totes les persones tenen el dret d'accedir a un habitatge, us agradi o no. Encara que no sigui legalment reconegut, el sostre és un dret fonamental. Limitar-ne l'accés és un insult a la dignitat i a la condició humana. No us heu parat a pensar en les persones que venen a viure en aquesta terra i es topen amb un sistema que els impedeix desenvolupar-se com a qualsevol altra persona? Un sistema que no posa facilitat per inserir a les persones biopsicosociolaboralment i això que no hem parlat de com està conformada l'educació. Però és clar, segueixen essent «il-legals», gent que no pot gaudir del que vosaltres creieu que són privilegis, o és que teniu por de perdre els vostres?

En tot cas, i em dirigeixo directament a la dita Plataforma, les vostres iniciatives són antidemocràtiques i extremadament classistes. De la mateixa manera que no podeu representar sols vosaltres l'Estat i la seva relació amb la resta de persones. Pels ideals que despreneu, crec que no aspireu ni a representar la meua estimada ciutat, Manlleu. No volem racistes ni classistes. Volem gent capaç de donar solucions i no posar tires tan violentes com barates. El vostre esperit antidemocràtic no aspira sinó a l'oblit. Manlleu precisa d'idees que construeixin, no de la vostra pobra demagògia.